

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών

Επιλεγμένος Αξιολογούμενος

Όνομα αξιολογούμενου:

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή:

ΜΑΡΙΑ ΚΟΤΣΑΚΩΣΤΑ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή -
αξιολογούμενου:

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΡΑΚΤΙΚΟ Α'.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ 1Η ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ
ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

20/05/2026

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ 2Η ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ
ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

29/05/2026

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΑΞΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΔΙΟ Α1 Εκπαιδευτικός: ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Λαμβάνοντας υπόψη τις συναντήσεις προετοιμασίας για την παρατήρηση των διδασκαλιών, την παρατήρηση των δύο διδασκαλιών, τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις διδασκαλίες, την έκθεση αυτοαξιολόγησης, τα στοιχεία ή τεκμήρια που η αξιολογούμενη έχει συγκεντρώσει στον ηλεκτρονικό της φάκελο, καθώς και τα στοιχεία ή τεκμήρια που έχει συγκεντρώσει η αξιολογήτρια, φαίνεται ότι η εκπαιδευτικός ΠΕ70 ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ, του 5ου Δ.Σ. Αλεξάνδρειας, της Δ' τάξης, παρουσίασε ένα υψηλό επίπεδο προετοιμασίας και διδακτικών ικανοτήτων. Αξιολογώντας την απόδοσή της στο πεδίο Α1: Γενική και Ειδική διδακτική του γνωστικού αντικείμενου, το εκπαιδευτικό της έργο κρίνεται ως «εξαιρετικό». Στα πλαίσια της αξιολόγησης του Πεδίου Α1 η εκπαιδευτικός πραγματοποίησε δύο διδασκαλίες με τις παρακάτω θεματικές: 1η Διδασκαλία: Μαθηματικά, Περίοδος Α', Κεφάλαιο 15: «Θυμάμαι τους δεκαδικούς αριθμούς. Αγοράζουμε αυτοκόλλητα», Βιβλίο Μαθητή Δ' Δημοτικού, σελ. 40-41. 2η Διδασκαλία: Ιστορία, Ενότητα 3η: Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, Κεφάλαιο 32: «Η πορεία προς την Ινδία. Το τέλος της εκστρατείας», Βιβλίο Μαθητή Ιστορίας Δ' τάξης, σελ.101-103. Η αξιολογική κρίση για το εκπαιδευτικό έργο της, στο πλαίσιο της γενικής και ειδικής διδακτικής του γνωστικού αντικείμενου, τεκμηριώνεται και τεκμαίρεται με ειδική αναφορά στα κάτωθι κριτήρια: Α) Τις συναντήσεις προετοιμασίας της παρατήρησης των δύο διδασκαλιών ή σχεδιασμού προγραμμάτων ατομικής ή μικρο-ομαδικής υποστήριξης μαθητών (για μέλη ΕΕΠ): Η προετοιμασία των διδασκαλιών παρουσιάζει υψηλό βαθμό συστηματικότητας, σαφήνειας, εσωτερικής συνοχής και προσαρμογής στις πραγματικές ανάγκες των μαθητών. Η εκπαιδευτικός δεν

περιορίζεται στον προσδιορισμό της διδακτέας ύλης. Ο σχεδιασμός της περιλαμβάνει ταυτόχρονα στόχους, προαπαιτούμενες γνώσεις, μεθοδολογία, δραστηριότητες, υλικό, οργάνωση της τάξης, διαφοροποίηση, Τ.Π.Ε., χρόνο και αξιολόγηση. Ιδιαίτερα χαρακτηριστικό είναι ότι έχει προσδιορίσει εξ αρχής ως κρίσιμες παραμέτρους τη σύνδεση με την προϋπάρχουσα γνώση, την επικοινωνιακή ικανότητα, τη σαφήνεια των οδηγιών, τον ρυθμό, την ενεργητική και ισότιμη συμμετοχή, την αξιοποίηση εποπτικών μέσων και Τ.Π.Ε., τη διαχείριση του χρόνου και την ανατροφοδότηση. Αυτό αποτελεί ισχυρό τεκμήριο ότι ο σχεδιασμός της είναι παιδαγωγικά προληπτικός: δεν σχεδιάζει μόνο το περιεχόμενο που θα παρουσιαστεί, αλλά και τις συνθήκες μέσα στις οποίες θα πραγματοποιηθεί αποτελεσματικά η μάθηση.

1. Σαφής και πολυεπίπεδη στοχοθεσία Στη διδασκαλία της Ιστορίας, για παράδειγμα, το αντικείμενο οριοθετείται με ακρίβεια ως «Η Μακεδονία: κεφ. 32: Η πορεία προς την Ινδία. Το τέλος της εκστρατείας», ενώ καταγράφονται συγκεκριμένα γνωστικά και μαθησιακά προσδοκώμενα αποτελέσματα. Οι στόχοι δεν αφορούν αποκλειστικά την κατάκτηση ιστορικών πληροφοριών. Περιλαμβάνουν επίσης: • ενεργό συμμετοχή, • ανταλλαγή ιδεών, • συνεργασία, • ομαδικότητα, • επικοινωνία, • οικοδόμηση της γνώσης, • αξιοποίηση Τ.Π.Ε. και παιγνιώδους διαδικασίας. Η ίδια λογική διαπιστώνεται και στη μαθηματική διδασκαλία, όπου το γνωστικό αντικείμενο δεν αντιμετωπίζεται ως απλή εκμάθηση συμβολισμών αλλά ως οικοδόμηση σχέσεων ανάμεσα σε δεκαδικά κλάσματα, δεκαδικούς αριθμούς και διαφορετικές αναπαραστάσεις. 2. Πολύ καλή προετοιμασία και λειτουργική επιλογή υλικού Στην Ιστορία αξιοποιούνται ιστοριογραφική, ιστορικές κάρτες, χάρτες, εννοιολογικός χάρτης, φύλλα εργασίας, ερωτήματα, προβολικό μέσο, ψηφιακή εφαρμογή και επιτραπέζιο παιχνίδι. Το ιδιαίτερα θετικό στοιχείο είναι ότι δεν πρόκειται για απλή συσσώρευση υλικών. Κάθε μέσο υπηρετεί διαφορετική γνωστική λειτουργία: • η ιστοριογραφική τη χρονική/αιτιακή οργάνωση, • οι κάρτες την ενεργητική ανασύνθεση, • οι χάρτες τη χωρική κατανόηση, • ο εννοιολογικός χάρτης τη συστηματοποίηση, • το παιχνίδι την εμπέδωση και αξιολόγηση. Ανάλογη λειτουργικότητα εμφανίζεται στα Μαθηματικά, όπου οι χειραπτικές αναπαραστάσεις με τους δίσκους εκατοστών επιτρέπουν στους μαθητές να κατασκευάσουν οι ίδιοι δεκαδικά κλάσματα και να τα συνδέσουν με τους αντίστοιχους δεκαδικούς αριθμούς. 3. Διαφοροποιημένος σχεδιασμός Ιδιαίτερα σημαντικό είναι ότι η εκπαιδευτικός έχει επίγνωση της ετερογένειας του τμήματος. Αναφέρει μαθητή που παρακολουθεί Τμήμα Ένταξης και δύο ακόμη μαθητές με μαθησιακές δυσκολίες και προβλέπει προσαρμογή των δραστηριοτήτων και εργασιών στο επίπεδο των μαθητών. Επιπλέον, οι ομάδες συγκροτούνται ετερογενώς, με μαθητές διαφορετικής επίδοσης, ώστε να ενισχύεται η αλληλοϋποστήριξη. Αυτό αποτελεί προληπτική διαφοροποίηση και όχι απλώς εκ των υστέρων αντιμετώπιση δυσκολιών. 4. Χρονικός προγραμματισμός Ο σχεδιασμός προβλέπει σαφή χρονική κατανομή των φάσεων της διδασκαλίας. Στη μία διδασκαλία προβλέπονται 5' για ψυχολογική/γνωστική προετοιμασία, 5-10' για διδασκαλία, 20' για εμπέδωση και 5' για αξιολόγηση. Στην άλλη διδασκαλία η χρονική οργάνωση είναι επίσης σαφής και η διδασκαλία ολοκληρώνεται ομαλά. Αξιολογική κρίση Η προετοιμασία χαρακτηρίζεται από: σαφήνεια στόχων + παιδαγωγική πρόβλεψη + διαφοροποίηση + λειτουργικό υλικό + πολυτροπικότητα + Τ.Π.Ε. + χρονικό προγραμματισμό + αξιολόγηση. Β) Τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών ή σχεδιασμού προγραμμάτων ατομικής ή μικροομαδικής υποστήριξης μαθητών(για μέλη ΕΕΠ): α) Ετοιμότητα ως προς το γνωστικό αντικείμενο: Η εκπαιδευτικός παρουσιάζει υψηλό επίπεδο γνωστικής επάρκειας, το οποίο γίνεται ιδιαίτερα εμφανές όχι μόνο από την ορθότητα του περιεχομένου αλλά από την ικανότητά της να μετασχηματίζει επιστημονικά ορθές έννοιες σε κατάλληλες σχολικές αναπαραστάσεις. 1. Μαθηματικά: από το αφηρημένο στο συγκεκριμένο και συμβολικό Στη μαθηματική διδασκαλία η εκπαιδευτικός δεν παρουσιάζει τη δεκαδική αναπαράσταση ως κανόνα που πρέπει να απομνημονευθεί. Οι μαθητές χρησιμοποιούν τους δίσκους εκατοστών για να κατασκευάσουν οι ίδιοι δεκαδικά κλάσματα και στη συνέχεια να αναγνωρίσουν τον αντίστοιχο δεκαδικό αριθμό. Έτσι οικοδομείται η σχέση: μέρος-όλο ↔ δεκαδικό κλάσμα ↔ δεκαδικός αριθμός ↔ ισοδυναμία αναπαραστάσεων. Η επιλογή αυτή δείχνει ουσιαστική κατανόηση της διδακτικής φύσης της μαθηματικής έννοιας. Δεν ζητείται από τους μαθητές να απομνημονεύσουν απλώς ότι « $3/10 = 0,3$ ». Τους οδηγεί να βιώσουν και να αναπαραστήσουν τη σχέση. 2. Απουσία εμφανών επιστημονικών σφαλμάτων Στο διαθέσιμο σχέδιο της μαθηματικής διδασκαλίας δεν εντοπίζεται εμφανές μαθηματικό σφάλμα στις βασικές έννοιες που διδάσκονται. Η διδασκαλία κινείται με συνέπεια γύρω από: • δέκατα, • εκατοστά, • δεκαδικά κλάσματα, • δεκαδικούς αριθμούς, • αναπαραστάσεις, • ισοδυναμίες. 3. Ιστορία: επιστημονική γνώση και ιστορικός μετασχηματισμός Στην Ιστορία η εκπαιδευτικός γνωρίζει τις προαπαιτούμενες γνώσεις των μαθητών: τη Μακεδονία, τον Φίλιππο, τον Αλέξανδρο και την εκστρατεία του προς την Ανατολή. Το ιστορικό περιεχόμενο μετατρέπεται σε: • χρονολογική αναπαράσταση, • χωρική αναπαράσταση, • ιστορική ακολουθία, • αιτιώδεις σχέσεις, • ερωτήματα ερμηνείας, • εννοιολογική σύνθεση. Αυτό δείχνει ότι η εκπαιδευτικός δεν περιορίζεται στη μετάδοση του σχολικού εγχειριδίου, αλλά πραγματοποιεί διδακτικό μετασχηματισμό της επιστημονικής γνώσης. Αξιολογική κρίση Το στοιχείο που είναι ιδιαίτερα ισχυρό είναι η μεταφορά της ίδιας επιστημονικής λογικής σε δύο διαφορετικά γνωστικά πεδία: • στα Μαθηματικά: από το χειραπτικό στο συμβολικό, • στην Ιστορία: από το αφηγηματικό στο χρονικό, χωρικό, αιτιώδες και εννοιολογικό. β) Διδακτική μεθοδολογία και πρακτικές: Η εκπαιδευτικός δεν εφαρμόζει μία και μοναδική μέθοδο. Αντίθετα, επιλέγει διαφορετικές στρατηγικές ανάλογα με τον μαθησιακό στόχο. 1. Σύνδεση με την προϋπάρχουσα γνώση Η σύνδεση με όσα ήδη γνωρίζουν οι μαθητές αποτελεί σταθερό χαρακτηριστικό.

Στην Ιστορία ενεργοποιούνται προηγούμενες γνώσεις για τη Μακεδονία, τον Φίλιππο και τον Αλέξανδρο. Η πρακτική αυτή είναι σημαντική από εποικοδομητική σκοπιά, καθώς η νέα γνώση εντάσσεται σε ήδη υπάρχοντα γνωστικά σχήματα. 2. Βιωματικά και χειραπτική μάθηση στα Μαθηματικά Οι μαθητές κατασκευάζουν οι ίδιοι δεκαδικά κλάσματα με τους δίσκους εκατοστών και τα συνδέουν με δεκαδικούς αριθμούς. Αυτό μετατρέπει τον μαθητή από αποδέκτη σε ενεργό κατασκευαστή της γνώσης. 3. Διερευνητική και ομαδοσυνεργατική μάθηση στην Ιστορία Οι μαθητές εργάζονται σε ομάδες, επεξεργάζονται υλικό, απαντούν σε ερωτήματα και ανασυνθέτουν το ιστορικό περιεχόμενο. Η ιστοριογραφική και οι κάρτες επιτρέπουν στους μαθητές να αναδομήσουν οι ίδιοι τη χρονική ακολουθία των γεγονότων. 4. Πολλαπλές αναπαραστάσεις Η διδασκαλία αξιοποιεί: λεκτικό – οπτικό – χωρικό – χρονικό – ψηφιακό – κιναισθητικό – παιγνιώδες κανάλι μάθησης. Αυτό έχει ιδιαίτερη παιδαγωγική αξία σε τάξη με διαφορετικά επίπεδα ετοιμότητας. 5. Λειτουργική αξιοποίηση Τ.Π.Ε. Στα Μαθηματικά τα tablets χρησιμοποιούνται για ψηφιακό παιχνίδι αντιστοίχισης δεκαδικού αριθμού και κλάσματος. Στην Ιστορία αξιοποιείται η εφαρμογή ChatterKid και η ψηφιακή αφήγηση λειτουργεί ως μέσο παρουσίασης και εμπέδωσης του ιστορικού περιεχομένου. Άρα η Τ.Π.Ε. δεν είναι διακοσμητική. Συνδέεται με συγκεκριμένο μαθησιακό σκοπό. 6. Διαμορφωτική αξιολόγηση Ιδιαίτερα υψηλού επιπέδου στοιχείο είναι ότι η αξιολόγηση είναι ενσωματωμένη στη διαδικασία. Στην Ιστορία παρατηρείται η ακολουθία: αρχική ανάκληση → αρχικές απαντήσεις → έλεγχος μέσω πηγών → διόρθωση/συμπλήρωση → σύνθεση → εννοιολογικός χάρτης → τελική δραστηριότητα. Το σημαντικότερο στοιχείο είναι η αναθεώρηση των αρχικών απαντήσεων. Ο μαθητής δεν αξιολογείται απλώς ως «σωστός» ή «λάθος». Έχει τη δυνατότητα να συγκρίνει την αρχική του σκέψη με τα νέα δεδομένα και να την τροποποιήσει. Αυτό συνιστά σαφή ένδειξη μεταγνωστικής ενεργοποίησης. 7. Ποικιλία μορφών αξιολόγησης Στη μαθηματική διδασκαλία αξιοποιούνται: • ερωτήσεις, • ομαδικές απαντήσεις, • αναπαράσταση στον πίνακα, • ατομικό φύλλο εργασίας, • εργασίες του βιβλίου, • ψηφιακό παιχνίδι. Η αξιολόγηση συνεπώς δεν ταυτίζεται με ένα τελικό τεστ. 8. Διαχείριση του χρόνου Η εκπαιδευτικός προβλέπει διακριτές φάσεις και χρόνο για καθεμία, γεγονός που δείχνει ότι η ποικιλία των δραστηριοτήτων δεν είναι ανεξέλεγκτη. Αξιολογική κρίση Η μεθοδολογία χαρακτηρίζεται από: ποικιλία χωρίς αποσπασματικότητα, μαθητοκεντρική χωρίς απώλεια δομής, συνεργατική με σαφή μαθησιακό στόχο, βιωματική μάθηση, διαφοροποίηση, Τ.Π.Ε. και διαμορφωτική αξιολόγηση. γ) Παιδαγωγικό Κλίμα και Διαχείριση της Τάξης: Η εικόνα εδώ είναι ιδιαίτερα θετική, επειδή η διαχείριση της τάξης δεν εμφανίζεται ως περιστασιακή αντιμετώπιση προβλημάτων, αλλά ως συστηματικά οργανωμένο παιδαγωγικό πλαίσιο. 1. Προληπτική διαχείριση Το «Φωνόμετρο» της τάξης διαβαθμίζει σαφώς το επίπεδο φωνής: • 0: ησυχία, • 1: ψιθυρίζω, • 2: μιλάω χαμηλόφωνα, • 3: μιλάω κανονικά, • 4: φωνάζω. Η μετακίνηση του δείκτη ανάλογα με τη δραστηριότητα καθιστά τις προσδοκίες ορατές, συγκεκριμένες και προβλέψιμες. Αυτό αποτελεί χαρακτηριστικό προληπτικής διαχείρισης. 2. Θετική ενίσχυση Η εκπαιδευτικός χρησιμοποιεί: • ομαδικό πίνακα επιβράβευσης, • ατομικό challenge συμπεριφοράς, • ομαδική και ατομική επιβράβευση. Η πρακτική αυτή δείχνει ότι η διαχείριση στηρίζεται πρωτίστως στην ενίσχυση επιθυμητών συμπεριφορών και όχι στην τιμωρητική λογική. 3. Κοινωνικοσυναισθηματική αγωγή Το «Θυμόμετρο», με διαβάθμιση: Θυμός → Ανησυχία → Απογοήτευση → Ηρεμία δίνει στους μαθητές ένα απλό και οπτικά προσβάσιμο εργαλείο αναγνώρισης της συναισθηματικής τους κατάστασης. 4. Καλλιέργεια θετικών σχέσεων Η εκπαιδευτικός έχει υλοποιήσει δράσεις για την πρόληψη του σχολικού εκφοβισμού και συμμετοχή στο πρόγραμμα «Διαμεσολαβητές», ενώ δημιούργησε και το «Έχεις μήνυμα», όπου οι μαθητές μπορούν να αφήνουν θετικά μηνύματα στους συμμαθητές τους. Αυτό δείχνει ότι η δημιουργία θετικού κλίματος δεν εξαντλείται στη διδακτική ώρα. 5. Συμπερίληψη Η ετερογενής σύνθεση των ομάδων και η προσαρμογή των δραστηριοτήτων σε μαθητές με διαφορετικές μαθησιακές ανάγκες δείχνουν ότι η διαφορετικότητα ενσωματώνεται στον σχεδιασμό και δεν αντιμετωπίζεται ως εξαίρεση. Αξιολογική κρίση Προκύπτει ένα συνεκτικό σύστημα: σαφείς κανόνες → προβλεψιμότητα → θετική ενίσχυση → συναισθηματική επίγνωση → συνεργασία → συμπερίληψη → ενεργός συμμετοχή. Γ) Τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών: Το συγκεκριμένο κριτήριο απαιτεί ιδιαίτερη προσοχή, γιατί ο επιστημονικά έγκυρος αναστοχασμός δεν ταυτίζεται με τη δήλωση ότι «το μάθημα πήγε καλά». Στο υλικό υπάρχει σαφής αποτίμηση της έκβασης: η διδασκαλία ολοκληρώθηκε ομαλά στον προβλεπόμενο χρόνο και οι μαθητές ανταποκρίθηκαν, συμμετείχαν, παρέμειναν συγκεντρωμένοι και έδειξαν ενδιαφέρον. Αυτό όμως αποτελεί μόνο την αφετηρία. 1. Η εκπαιδευτικός αναγνωρίζει εκ των προτέρων κρίσιμες μεταβλητές Στον σχεδιασμό της έχει ήδη προβλέψει ως αντικείμενα παρατήρησης: • την πρότερη γνώση, • την επικοινωνία, • τη σαφήνεια των οδηγιών, • τον ρυθμό, • την ισότιμη συμμετοχή, • την Τ.Π.Ε., • τον χρόνο, • την ανατροφοδότηση. Αυτό υποδηλώνει μεταγνωστική επίγνωση της διδακτικής διαδικασίας. 2. Η αυτοαξιολόγηση συνδέεται με παρατηρήσιμα δεδομένα Η αποτίμηση δεν στηρίζεται αποκλειστικά σε προσωπική εντύπωση. Αξιοποιούνται στοιχεία από τη συμμετοχή, τις απαντήσεις και τις δραστηριότητες των μαθητών. Αυτό είναι σημαντικό, γιατί η αυτοαξιολόγηση μετακινείται από το: «θεωρώ ότι η διδασκαλία ήταν επιτυχημένη» στο: «παρατηρώ συγκεκριμένα στοιχεία της μαθησιακής διαδικασίας και με βάση αυτά αξιολογώ την αποτελεσματικότητα των επιλογών μου». 3. Ο αναστοχασμός συνδέεται με προσαρμογή Η εκπαιδευτικός παρουσιάζει διάθεση επανεξέτασης και προσαρμογής των δραστηριοτήτων στις ανάγκες των μαθητών. Το στοιχείο αυτό είναι κρίσιμο, διότι δείχνει ότι ο σχεδιασμός δεν θεωρείται

άκαμπτos. 4. Ο αναστοχασμός έχει χαρακτήρα επαγγελματικής ανάπτυξης Η συνολική τεκμηρίωση δείχνει σύνδεση του αναστοχασμού με ανατροφοδότηση, συνεργασία και συνεχή επαγγελματική βελτίωση. Αυτό είναι συμβατό με μια αναστοχαστική επαγγελματική ταυτότητα, στην οποία η διδασκαλία αντιμετωπίζεται ως δυναμικός κύκλος: σχεδιάζω ↔ διδάσκω ↔ παρατηρώ ↔ αξιολογώ ↔ αναστοχάζομαι ↔ τροποποιώ ↔ επανασχεδιάζω. Αξιολογική κρίση Το κριτήριο αε δεν στηρίζεται μόνο στην επιτυχία της διδασκαλίας, αλλά στην ικανότητα της εκπαιδευτικού να εξετάζει τη διδασκαλία της ως αντικείμενο επαγγελματικής μάθησης. Δ) Την έκθεση αυτοαξιολόγησης του/της Εκπαιδευτικού(αξιολογούμενου/ης): Από την έκθεση αυτοαξιολόγησης της εκπαιδευτικού διαπιστώνεται η μακρόχρονη εμπειρία της εκπαιδευτικού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση (περίπου 15 έτη), η κατοχή μεταπτυχιακού τίτλου στις «Επιστήμες Αγωγής - Ειδική Εκπαίδευση» του Πανεπιστημίου Λευκωσίας, η συμμετοχή της σε Επιμορφωτικό πρόγραμμα «Διγλωσσία και Διδασκαλία της νέας ελληνικής ως δεύτερης ξένης γλώσσας», διάρκειας 600 ωρών, του Κέντρου Επιμόρφωσης και Διά Βίου Μάθησης του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, η συμμετοχή της σε Επιμορφωτικό πρόγραμμα «Εφαρμογές Σχολικής Ψυχολογίας», διάρκειας 420 ωρών, του Κέντρου Επιμόρφωσης και Διά Βίου Μάθησης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, καθώς και η συμμετοχή της σε ποικίλα σεμινάρια και ημερίδες. Συνοψίζοντας, η εκπαιδευτικός παρουσιάζει άριστη προετοιμασία, γνώση του γνωστικού αντικειμένου, και πολυδιάστατη διδακτική μεθοδολογία. Δημιουργεί θετικό παιδαγωγικό κλίμα που ευνοεί τη συνεργασία και την αυτονομία των μαθητών, ενώ ενσωματώνει σύγχρονα εργαλεία και πρακτικές για την ενίσχυση της μάθησης. Ο αναστοχασμός και η αυτοαξιολόγηση αποτελούν σταθερά χαρακτηριστικά της διδασκαλίας της, οδηγώντας σε συνεχή βελτίωση της πρακτικής της. Συνολικά, η εκπαιδευτικός ανταποκρίνεται με «εξαιρετικό» τρόπο στις απαιτήσεις του Πεδίου Α1 και των κριτηρίων της Υ.Α. 9950/ΓΔ5.